Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 5. Warszawa, dnia 5 marca 1939 r. **Rok XXII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 75 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 12—15.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

26.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lutego 1939 r.

(Nr PB. 40-303-16-39).

o likwidacji zrzeszenia wolnomularskiego „Freimaurer Loge Victoria zu den drei gekrönten Türmen".

Na mocy art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 624) w związku z art. 1 tegoż dekretu zarządzam likwidację zrzeszenia wolnomularskiego „Freimaurer Loge Victoria zu den drei gekrönten Türmen" w Grudziądzu.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

27.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 lutego 1939 r.

o przekazaniu kompetencji powiatowej władzy administracji ogólnej w sprawach powszechnego obowiązku wojskowego Zarządowi Miejskiemu m. Łodzi.

(Nr Wojsk, M. 3-2-2).

Do
Urzędów Wojewódzkich i Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że z dniem 1 kwietnia 1939 r. wejdzie w życie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1939 r. o przekazaniu Zarządowi Miejskiemu m. Łodzi kompetencyj powiatowej władzy administracji ogólnej w sprawach, dotyczących powszechnego obowiązku wojskowego (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 61).

Do tego czasu Zarząd Miejski m. Łodzi poczyni odpowiednie przygotowania i przejęcia i rozpocznie sprawowanie przekazanych kompetencyj.

Wobec powyższego wszelka korespondencja, dotycząca wymienionych wyżej spraw od dnia 1 kwietnia b. r. powinna być kierowana do Zarządu Miejskiego m. Łodzi.

Władze wojskowe otrzymają w tej sprawie stosowne zarządzenie od Ministerstwa Spraw Wojskowych.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Ponadto otrzymuje:

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament Uzupełnień.

28.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 lutego 1939 r.

w sprawie wzoru obwieszczenia o wyniku wyborów radnych gminnych.

(Nr SS. 34-15-2).

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Wzór Nr 11 (do art. 72) obwieszczenia wyniku wyborów radnych gminnych, dołączony do instrukcji dla organów gminnych i komisyj wyborczych w sprawie wyboru radnych gromadzkich i gminnych (okólnik Nr 32 z dnia 9 września 1938 r. — Dz. Urz. Min. Spraw Wewn.

Nr 27, poz. 166) ulega następującym zmianom: w miejsce wyrazów: „Na radnych gminnych i ich zastępców wybrano: . . . . i t. d. „wstawia się: „Z listy Nr . . . . .

Na radnych gminnych wybrano:
1) . . . .
2) . . . .
3) . . . .
i t. d.

Na zastępców radnych wybrano:
1) . . . .
2) . . . .
3) . . . .
i t. d.

Z listy Nr . . . . .

Na radnych gminnych wybrano:
1) . . . .
2) . . . .
3) . . . .
i t. d.

Na zastępców radnych wybrano:
1) . . . .
2) . . . .
3) . . . .
i t. d.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o powiadomienie o powyższym Starostów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

29.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 lutego 1939 r.

o opłatach stemplowych od kart łowieckich.

(Nr AP. 38-39).

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z zapytaniem jednego z Urzędów Wojewódzkich w sprawie jak wyżej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Zwolnienie od opłat steplowych, przewidziane w art. 34 ust. (2) prawa łowieckiego z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) oraz w art. 156 pkt 8 ust. (2) ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.) odnosi się wyłącznie do opłat stemplowych od kart łowieckich. Natomiast podania o wydanie takich kart podlegają zgodnie z art. 145 ustawy o opłatach stemplowych opłacie w wysokości 5 zł i po 50 gr od każdego załącznika.

2) Przez termin „funkcjonariusze zarządów lasów państwowych", powołany w art. 34 ust. (2) cytowanego prawa łowieckiego należy rozumieć, analogicznie do art. 3 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164), zarówno urzędników jak i niższych funkcjonariuszów.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

30.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 lutego 1939 r.

o przelewach wpływów grzywien administracyjnych na właściwe rachunki.

(Nr GB. 31-57-3).

Urzędom Wojewódzkim i Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w ślad za okólnikiem Nr 2 z 1938 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 1, poz. 2) podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 8 lutego 1939 r. Nr D. III. 1454/4/39 skierowany do wszystkich Izb Skarbowych, z którego wynika, że Urzędy Wojewódzkie przy przelewaniu grzywien na właściwe rachunki (ust. 8 powołanego okólnika Nr 2) są zwolnione od obowiązku stosowania postanowień § 11 ust. 5 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (Dz. Urz. Min. Skerbu Nr 9 z 1935 r.).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca jednak uwagę, że przy dokonywaniu omawianych przelewów Urzędy Wojewódzkie mają obowiązek zaznaczać w treści asygnacji i zleceń wypłaty że przelew dotyczy przeniesienia wpływów z tytułu grzywien na właściwe rachunki.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU
z dnia 8 lutego 1939 r.
Nr D. III. 1454/4/39.

Do

wszystkich Izb Skarbowych.

W związku z postanowieniami okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 939) kasy urzędów skarbowych zarachowują na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wszystkie wpływy z tytułu grzywien, wymierzanych przez władze administracji ogólnej I instancji.

Z uwagi na to, że powyższe wpływy dotyczą również innych części budżetu względnie funduszów, urzędy wojewódzkie są obowiązane dokonywać na podstawie wykazów szczegółowych, otrzymywanych od władz administracji

ogólnej I instancji podziału wpływów oraz zbiorowego przelewu na właściwe rachunki, stosownie do ustawowych postanowień co do przeznaczenia wpływów wspomnianych grzywien.

Celem uproszczenia urzędowania Ministerstwo Skarbu — w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zwalnia Izby Skarbowe od wynikającego z postanowień § 8 ust. 1 przepisów rachunkowo-kasowych dla izb — obowiązku stwierdzania w dziennikach kasowych, czy kwoty, składające się na ogólną sumę przelewu, — o którym mowa w poprzednim ustępie, wpłynęły do Skarbu — oraz od obowiązku odnotowywania przelewu w tych dziennikach. W związku z tym odpada potrzeba wypisywania przez urzędy wojewódzkie w asygnatach i zleceniach wypłaty dat i pozycji dziennika przychodu kwot, przelewanych na właściwe rachunki (§ 11 ust. 5 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych).

Ministerstwo Skarbu zauważa, że powyższe zwolnienie dotyczy wyłącznie dokonywanych przez urzędy wojewódzkie przelewów wpływów z tytułu grzywien administracyjnych na właściwe rachunki. W związku z tym urzędy wojewódzkie zaznaczać będą w treści asygnat i zleceń wypłaty, że przelew dotyczy przeniesienia wpływów z tytułu grzywien na właściwe rachunki.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

31.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 lutego 1939 r.

o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach.

(Nr GL. 8-3/52).

Urzędom Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę i Starostwom.

Nawiązując do okólnika Nr 51 z dnia 23 grudnia 1938 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 38, poz. 228) w sprawie uzupełnienia Przepisów o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła odpis pisma Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 lutego b.r. Nr Arch. 112/I/39 do wiadomości.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
Warszawa, dn. 14 lutego 1939 r.
Nr Arch. 112/1/39

Brakowanie i przejmowanie akt I i II instancyj administracji ogólnej.

Wszystkie Archiwa Państwowe.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 19.I 39 przy piśmie Nr Arch. 307/38 rozesłało wszystkim archiwom państwowym Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 1938 Nr 38, w którym pozycja 228 zawiera uzupełnienia „Przepisów o przechowywaniu akt w urzędach wojewódzkich i starostwach". Dla archiwów szczególnie ważne są uzupełnienia, dotyczące §§ 7, 9, 10 i 11. Uzupełnienia te są wyrazem wspólnych usiłowań Ministerstwa W. R. i O. P. i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, usiłowań zmierzających do ujednostajnienia, ulepszenia i uproszczenia zasad, obowiązujących przy opiniowaniu spisów akt. kat. A i B oraz przy przejmowaniu akt. kat A.

W sprawie niniejszej Ministerstwo kładzie główny nacisk na zwalczanie w urzędach wszystkich dykasteryj istniejących tam tendencyj do unikania kontroli archiwów nad zaliczaniem akt do kat. B. Spisy akt kat. A urzędy sporządzają powszechnie i nadsyłają je archiwom do opinii, nie czynią tego natomiast w stosunku do akt kat. B. Należy stanowczo żądać, aby spisy były kompletne, t. j. aby zawierały wszystkie akta kat. A i B, oraz aby były dokładne. Tę stronę zagadnienia ulepszyło i uprościło zarządzenie o nadsyłaniu archiwom do opinii zamiast spisów specjalnych — dzienników podawczych, z odnotowaną przy każdej pozycji kategórią akt. Przy tym systemie opuszczeń już nie może być. Zarządzenie to tyczy się akt prowadzonych i przechowywanych według liczb kolejnych. Gdyby przy prowadzeniu i przechowywaniu akt według innego systemu nadsyłanie dzienników mogło zastąpić nadsyłanie spisów—archiwa mogą się zgodzić na to uproszczenie. Rzecz prosta, że przy prowadzeniu akt według „wykazu akt" spisy muszą być dostosowane do tego systemu. Uzupełnienia do § 9, załatwiając sprawy powyższe, zapewniają też większe bezpieczeństwo przed nieoględnym niszczeniem akt tajnych i poufnych. Archiwa, przejmując zapieczętowane akta tajne i poufne, muszą żądać od kierownika urzędu względnie osoby przezeń upoważnionej protokólarnego stwierdzenia, iż zna wartość każdej paczki, obejmującej takie a takie Nry według dziennika lub takie a takie pozycje w/g wykazu, akt w takiej a takiej liczbie.

Uzupełnienia do § 7 traktują sprawę tzw. akt dublowanych. Nadsyłanie równoczesne archiwom spisów akt z terenu całego województwa zapewne nie będzie wykonywane w praktyce. Sprawę tę można załatwić w ten sposób, aby Urzędy Wojewódzkie ustaliły dla siebie i dla swych sterostw, jakie akta, powtarzające się mają być i gdzie zachowane i gdzie niszczone. Ministerstwo poleca archiwom wszczęcie tej sprawy z właściwymi Urzędami Wojewódzkimi.

Ministerstwo podkreśla, iż archiwa muszą żądać od władz i urzędów ścisłego wykonywania przepisów quaestionis, pod rygorem nie przyjmowania akt, o czym mówi wyraźnie alinea ostatnie „Przepisów" tutaj omawianych. Poza tym archiwa nie mogą przyjmować żadnych akt rachunkowo-kasowych dopóty, dopóki akta te nie są objęte specjalnymi przepisami, wydanymi przez właściwą władzę naczelną, a uzgod-

nionymi z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli. Archiwa natomiast powinny dawać urzędom najdalej idącą pomoc w zakresie akt władz zaborczych, przejmując je nawet bez spisów, jeżeli sporządzanie tych spisów jest dla urzędu zbyt trudne wskutek nieznajomości języka akt i organizacji władz.

DYREKTOR ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH
(—) W. Suchodolski

32.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 lutego 1939 r.

o wydawnictwie „Słownik nazw pracowników przemysłu i rzemiosła".

(Nr GL. 83a-121).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania umieszczony niżej okólnik Prezesa Rady Ministrów Nr 2 z dnia 4 lutego 1939 r. zaznaczając, iż omawiane wydawnictwo ukaże się w czasie najbliższym i będzie do nabycia w Głównej Księgarni Wojskowej w Warszawie (Krakowskie Przedmieście Nr 11) w cenie zł 5 za egzemplarz.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Ponadto otrzymują:

P. P. Dyrektorzy i Naczelnicy Wydziałów w Centr. Zarządzie Min. Spraw Wewn.,
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza.

PREZES RADY MINISTRÓW
Warszawa
dnia 4 lutego 1939 r.
Nr 41-46/1

Okólnik Nr 2.

Do

Pana Ministra (wszystkich) w Warszawie.

Jako pozostałość dawnych zaborów na odcinku życia przemysłowego są znaczne różnice w dziedzinie mianownictwa pracowników w przemyśle, polegające na tym, że często na określenie tego samego pracownika istnieje kilka nazw, w dodatku obcych językowi polskiemu.

Celem uniknięcia tego stanu, powodującego duże trudności w pracy administracji państwowej, wojska oraz przemysłu, Ministerstwo Przemysłu i Handlu opracowało „Słownik nazw pracowników przemysłu i rzemiosła", zawierający ujednostajnione nazwy pracowników w tych dziedzinach pracy.

Zalecając wydawnictwo to do użytku władz, proszę Pana Ministra o wydanie polecenia podległym organom, aby stosowały nazwy ustalone w słowniku oraz dołożyły starań w kierunku jak najszybszego wprowadzenia ujednostajnionych nazw w powszechne użycie i wymagały używania ich przez osoby interesowane w stosunkach z władzami.

(—) Sławoj Składkowski
PREZES RADY MINISTRÓW

33

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 lutego 1939 r.

o konkursach na stanowiska lekarzy specjalistów.

(Nr SS-51-642-1).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Związki samorządowe, ogłaszając konkursy na stanowiska lekarzy specjalistów, ograniczają przeważnie wiek kandydatów do lat 40.

Ponieważ niektóre gałęzie medycyny wymagają wieloletniej praktyki dla opanowania danej specjalności, przeto zgodnie z zapatrywaniem Naczelnej Izby Lekarskiej, podzielonym także przez Ministerstwo Opieki Społecznej, ograniczenie w warunkach konkursowych wieku kandydatów na stanowiska lekarzy specjalistów jako też na kierownicze stanowiska lekarskie do lat 40 nie jest uzasadnione i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za słuszne przesunięcie granicy wieku kandydatów na powyższe stanowiska do 50 roku życia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o podanie powyższego do wiadomości związkom samorządowym.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

34.

PISMO OKÓLNE

z dnia 27 lutego 1939 r.

o zakazie udzielania odroczeń służby wojskowej szeregowcom z cenzusem urlopowanym z powodu czasowej niezdolności.

(Nr Wojsk. B. 8-3-1)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych komunikuje, że w czasie kontroli przez wojskowe władze poborowe komend rejonów uzupełnień stwierdzone zostało, iż niekiedy powiatowe władze administracji ogólnej udzielają odroczeń służby wojskowej z tytułu studiów na wyższych uczelniach szeregowcom z cenzusem urlopowanym z powodu czasowej niezdolności do czynnej służby wojskowej.

Ponieważ przy takim stanie rzeczy szeregowcy ci nie mogą być powołani do dosłużenia ustawowego okresu skróconej zasadniczej służby wojskowej w razie uznania ich za zdolnych do jej odbycia po upływie okresu urlopowania, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o nieudzielanie odroczeń służby wojskowej z art. 67 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym szeregowcom z cenzusem urlopowanym z powodu czasowej niezdolności do służby wojskowej.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

35.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 marca 1939 r.

w sprawie stanu higieniczno-sanitarnego publicznych szkół powszechnych

(Nr SS. 53-273-5).

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Okólnikiem Nr 43 z dn. 23 lipca 1937 r. w sprawie stanu higieniczno-sanitarnego publicznych szkół powszechnych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 20, poz. 149) poleciłem doprowadzenie budynków szkolnych do należytego poziomu higieniczno-sanitarnego.

Pomimo to wizytacje publicznych szkół powszechnych wykazują w dalszym ciągu poważne braki w podstawowych urządzeniach sanitarnych szkolnych, a co gorsza istnienie wadliwych urządzeń sanitarnych stwierdzono nie tylko w starych, lecz także i w nowowznoszonych budynkach szkolnych.

Wobec powyższego polecam:

1) wykonać niezwłocznie, a najdalej do dnia 15 kwietnia 1939 r., zarządzenia zawarte w powołanym okólniku,

2) zwrócić szczególną uwagę na nowowznoszone budynki szkolne w celu niedopuszczenia do jakichkolwiek wadliwości urządzeń sanitarnych w nowych gmachach.

Po upływie oznaczonego wyżej terminu Panowie Wojewodowie i Przewodniczący Wydziałów Powiatowych jako władze nadzorcze stwierdzą za pośrednictwem swych organów, czy stan higieniczno-sanitarny budynków szkolnych odpowiada wytycznym, ustalonym w powołanym wyżej okólniku.

W wypadku dostrzeżenia braków i wadliwości należy niezwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia w celu ich usunięcia.

Jako termin ostatecznego zakończenia omawianej akcji wyznaczam dzień 1 czerwca 1939 r.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

36.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 marca 1939 r.

o podatku od publicznego wyświetlania filmów.

(Nr SF. 40-2-7).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wojskowych wyprodukowało film będący reportażem z Centralnego Okręgu Przemysłowego p. nazwą: „C.O.P.“— Stalowa Wola“. Ponieważ metraż tego filmu wynosi tylko 1.500 m i w związku z tym nie mógłby on wypełnić całego programu, film ten będzie wyświetlony łącznie z filmem p. n. „Pod gołym niebem“ (tyt. oryg.: „Belle Etoile“) nie posiadającym stampili „temat polski“.

Z uwagi na duże znaczenie propagandowe wyświetlania filmu „C. O. P. — Stalowa Wola“ uważam za wskazane obniżenie stawek podatku komunalnego od programów, w których wyświetlane będą wymienione wyżej filmy poniżej normy przewidzianej w § 85 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14.VIII 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 400).

W związku z tym w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu zalecam, ażeby od programów, w których wyświetlany będzie wspomniany na wstępie film p.t. „C.O.P.—Stalowa Wola“ łącznie z filmem p.t. „Pod gołym niebem“ podatek komunalny był pobierany w drodze wyjątku w takiej wysokości, jak od filmów ze stampilą „temat polski“.

Jednocześnie zaznaczam, iż ulgi powyższej nie należy stosować w tych wypadkach, gdy film p. t. „C. O. P. — Stalowa Wola“ będzie wyświetlany nie łącznie z filmem p. t. Pod gołym niebem“ a z jakimś innym filmem nie posiadającym stampili „temat polski“ jak również, że film o C. O. P. może być wliczany do 10%-owego kontyngentu filmów ze stampilą „temat polski“, o których mowa w § 83 wspomnianego wyżej rozporządzenia.

Zarządzenie niniejsze pozostaje w związku z okólnikiem Nr 69 z r. 1936 i okólnikiem Nr 61 z r. 1937.

Proszę Panów Wojewodów o polecenie pp. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych podania powyższego zalecenia do wiadomości zarządom miejskim miast niewydzielonych liczących ponad 10.000 mieszkańców.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 15 lutego Nr 12 Rok 1939

Poz. 65. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu na rok 1939 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Poz. 66. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1940.

Poz. 67. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych.

Poz. 68. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o pasie granicznym.

Na podstawie art. 10 ust. (2) i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 516) w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1938 r. o pasie granicznym; rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o pasie granicznym obowiązuje w brzmieniu z dnia 10 czerwca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 360).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 69. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 stycznia 1939 r w sprawie rozciągnięcia na szereg terytoriów brytyjskich konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych.

Poz 70. Oświadczenie Rządowe z dnia 13 stycznia 1939 r. w sprawie rozciągnięcia na szereg terytoriów brytyjskich konwencji z dnia 19 marca 1931 r. dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie czeków.

z 20 lutego Nr 13 Rok 1939

Poz. 71. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o uznaniu stowarzyszenia „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Poz. 72. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych.

Poz. 73. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1939 r. w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa „Zakłady Samochodowe Wspólnoty Interesów S. A. Montownia w Łagiewnikach Śląskich".

Poz. 74. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1939 r. o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Poz. 75. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lutego 1939 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzonych z zagranicy.

Poz. 76. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lutego 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Poz. 77. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 1939 r. o zmianie rozporządzenia o komornikach.

z 25 lutego Nr 14 Rok 1939

Poz. 78. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o zmianie tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych.

Poz. 79. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Poz. 80. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o rozciągnięciu na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działdowski w województwie warszawskim mocy obowiązującej dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych—surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — suroga-

tów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. Nr 14, poz. 161) rozciąga się na województwa: poznańskie i pomorskie oraz na powiat działdowski w województwie warszawskim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 3. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 7 marca 1918 r. o zatwierdzaniu zastępczych artykułów żywności (Dz. U. Rz. str. 117).

Poz. 81. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o ustaleniu stosunku do służby wojskowej osób, zamieszkałych na ziemiach odzyskanych.

Na podstawie art. 3 i w związku z art. 1 pkt 70) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 534) oraz art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. o zjednoczeniu z Rzecząpospolitą Polską ziem odzyskanych w listopadzie 1938 r. i o rozciągnięciu na te ziemie mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585) zarządza się co następuje:

§ 1. Mężczyźni, na których ciąży powszechny obowiązek wojskowy, zamieszkujący stale lub przebywający na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego, we Frydeckiem, w Czadeckiem, w Jaworzynie Spiskiej, w Pieninach, w dolinie Popradu oraz w źródłowisku Udawy, jeżeli nie mają już ustalonego przez władze polskie stosunku do służby wojskowej, podlegają obowiązkowi stawienia się do przeglądu.

§ 2. (1) Celem przeprowadzenia przeglądu i określenia stosunku do służby wojskowej osób, wymienionych w § 1, powołuje się komisje przeglądowe.

(2) W skład komisji przeglądowej wchodzą: oficer sztabowy — jako przewodniczący oraz przedstawiciel powiatowej władzy administracji ogólnej, lekarz wojskowy i oficer starszy lub młodszy — jako członkowie. Przedstawiciela powiatowej władzy administracji ogólnej wyznacza wojewoda a przewodniczącego i pozostałych członków komisji — Minister Spraw Wojskowych lub władze przez niego upoważnione.

(3) Przy przeglądzie ma być obecny przełożony lub jego zastępca tej gminy, z której obowiązani do stawiennictwa poddawani są przeglądowi.

§ 3. (1) Ilość komisyj przeglądowych, kolejność przeglądu poszczególnych roczników oraz termin i miejsce, w którym obowiązani do poddania się przeglądowi mają stawić się przed komisją przeglądową określa Minister Spraw Wojskowych.

(2) Termin i miejsce przeglądu podaje się do wiadomości obowiązanych w drodze publicznych obwieszczeń.

§ 4. Obowiązany do stawienia się przed komisją przeglądową powinien przynieść ze sobą metrykę urodzenia, dowód tożsamości oraz wszelkie dokumenty, stwierdzające jego wykształcenie, zawód a także wszelkie dokumenty wojskowe.

§ 5. (1) Komisja przeglądowa po zbadaniu stanu zdrowia osoby poddanej przeglądowi ustala jej stosunek do służby wojskowej, wydając jedno z orzeczeń, wymienionych w art. 49 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220), z wyjątkiem orzeczenia o czasowej niezdolności do służby wojskowej (kat. B).

(2) Bez badania stanu zdrowia zostają zaliczone do pomocniczej służby wojskowej osoby, wymienione w art. 50 ust. (1) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

(3) Orzeczenia komisji przeglądowej mają moc na równi z orzeczeniami komisji poborowej i od orzeczeń tych nie ma odwołania.

§ 6. Przewodniczący komisji przeglądowej wydaje zbadanemu dokument, stwierdzający jego stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 82. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1939 r. o zmianie granic powiatu garwolińskiego w województwie warszawskim.

Poz. 83. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1939 r. o zmianie granic powiatów: iłżeckiego, kieleckiego i radomskiego w województwie kieleckim.

Poz. 84. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1938 r. o określaniu cen aptecznych.

Poz. 85. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 lutego 1939 r. o zmianach w organizacji niektórych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Białymstoku,

Kielcach, Lublinie, Łodzi i Okręgowej Warszawie.

Poz. 86. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 lutego 1939 r. o utworzeniu i zniesieniu niektórych urzędów celnych i posterunków celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

Poz. 87. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 lutego 1939 r. o ustaleniu liczby członków rady, zarządu, komisji rewizyjnej Związku Izb Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej i o sposobie ich powoływania.

Poz. 88. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 lutego 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o komisjach nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem, nad hurtowym obrotem mięsem oraz nad organizacją targowisk.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) zarządzam co następuje:

1. Nazwa, zadania i zakres działania.

§ 1. Dla współdziałania z władzami państwowymi w wykonaniu bezpośredniego nadzoru nad przebiegiem i organizacją obrotu artykułami objętymi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 102, poz. 678) oraz nad organizacją targowisk powołuje się komisje nadzoru rynku mięsnego: główną, okręgowe i lokalne.

§ 2. Komisje noszą nazwę: „Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego", „Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego", „Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego".

§ 3. (1) Do zadań komisyj nadzoru rynku mięsnego należy:

1) współdziałanie z władzami rządowymi przy wprowadzaniu w życie przepisów i zarządzeń dotyczących obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz hurtowego obrotu mięsem,

2) badanie potrzeb w zakresie organizacji tegoż obrotu i przedstawianie władzom rządowym projektów dotyczących regulowania rynku mięsnego,

3) opiniowania projektów w zakresie regulowania rynku mięsnego,

4) szerzenie wśród zainteresowanych czynników znajomości obowiązujących przepisów i zarządzeń w zakresie obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem,

5) wykonywanie innych czynności i prac poruczonych przez władze nadzorcze w zakresie tegoż obrotu.

(2) Ponadto do zadań Komisji Głównej i okręgowych należy kontrola i koordynacja działalności komisyj niższego rzędu.

2. Obszar działania i siedziba komisyj.

§ 4. Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje swym działaniem w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar m. st. Warszawy, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar całego Państwa. Siedzibą jej jest m. st. Warszawa.

§ 5. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego obejmuje swym działaniem w zakresie wymienionym w § 3 ust. (1) obszar gminy, w której ma swą siedzibę, a w zakresie wymienionym w § 3 ust. (2) obszar, dla którego jest ustanowiona.

(2) Okręgowe Komisje Nadzoru Rynku Mięsnego są ustanawiane w miastach wojewódzkich dla każdego województwa oddzielnie z wyjątkiem:

1) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego we Lwowie, której działalność obejmuje obszar województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego,

2) Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego w Wilnie, której działalność obejmuje obszar województw: wileńskiego i nowogródzkiego.

§ 6. Właściwy wojewoda na wniosek okręgowej komisji nadzoru rynku mięsnego w drodze zarządzenia:

1) ustanawia lokalne komisje nadzoru rynku mięsnego,

2) ustala ich obszar działania oraz siedzibę.

3. Organizacja komisyj.

§ 7. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i pięciu członków.

(2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i dwóch członków, reprezentujących związki samorządu terytorialnego, powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych. Pozostałych członków powołuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych spośród kandydatów przedstawionych przez Związki: Izb i Organizacyj Rolniczych R. P., Izb Przemysłowo-Handlowych i Izb Rzemieślniczych — po jednym od każdego z nich. W tym samym trybie powołuje się pięciu zastępców członków Komisji.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozszerzyć

skład Głównej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków przedstawionych przez Komisję spośród osób reprezentujących giełdy mięsne, kasy targowe, centrale spółdzielni zbytu inwentarza, przemysł mięsny oraz rządową lub samorządową służbę weterynaryjną.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, poszczególnych jej członków i ich zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 8. (1) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz dwóch przedstawicieli: w województwach zachodnich — wojewódzkiego związku samorządowego, a w województwach pozostałych — wojewódzkich organów kolegialnych.

(2) Terytorialnie właściwa izba rolnicza przedstawia do zatwierdzenia właściwemu wojewodzie skład członków komisji okręgowej i ich zastępców, uzgodniony z pozostałymi izbami samorządu gospodarczego oraz z wojewódzkimi związkami samorządowymi — w województwach zachodnich, a wojewódzkimi wydziałami — w pozostałych województwach.

(3) Wojewoda może rozszerzyć skład Okręgowej Komisji Nadzoru Rynku Mięsnego przez powołanie nowych członków spośród przedstawicieli miejscowej giełdy mięsnej, kasy targowej, spółdzielni zbytu inwentarza, przetwórni mięsnej oraz organów służby weterynaryjnej.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególnych członków i zastępców oraz zatwierdzić nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 9. (1) Lokalna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego składa się: z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, z przedstawicieli terytorialnie właściwych izb: rolniczej, przemysłowo-handlowej i rzemieślniczej, po jednym od każdej z nich, oraz z dwóch przedstawicieli związków samorządu terytorialnego, z których jeden jest przedstawicielem gminy właściwej dla siedziby komisji.

(2) Przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, członków komisji i ich zastępców powołują właściwi wojewodowie spośród kandydatów przedstawionych przez komisję okręgową.

(3) Jeżeli działalność komisji rozciąga się również na targowiska znajdujące się poza miejscem jej siedziby, skład komisji zwiększa się o jednego członka na każde z tych targowisk.

(4) Wojewoda może rozwiązać komisję przed upływem kadencji lub odwołać poszczególnych członków i zastępców oraz powołać nowych w trybie przewidzianym w ust. (2).

§ 10. Kadencja komisyj nadzoru rynku mięsnego: głównej, okręgowych i lokalnych trwa trzy lata.

§ 11. Wzór regulaminów komisyj nadzoru rynku mięsnego wydaje w drodze zarządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych.

4. Inspektorzy.

§ 12. (1) Główna Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy biura, na którego czele stoi Główny Inspektor Nadzoru Rynku Mięsnego, powoływany i odwoływany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych, po wysłuchaniu opinii Przewodniczącego Głównej Komisji.

(2) Okręgowa Komisja Nadzoru Rynku Mięsnego wykonywa swe czynności przy pomocy okręgowego inspektora nadzoru rynku mięsnego powoływanego i odwoływanego przez wojewodę na wniosek Głównego Inspektora, zgłoszony w porozumieniu z przewodniczącym komisji okręgowej.

(3) Pracami okręgowych inspektorów kieruje Główny Inspektor.

5. Podstawy finansowe.

§ 13. (1) Koszty działalności Komisyj nadzoru rynku mięsnego pokrywane są:

1) z opłat targowych,

2) z ewentualnych dotacyj samorządu gospodarczego i terytorialnego oraz organizacyj społecznych.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala corocznie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ogólny plan finansowy, zawierający globalne sumy budżetów komisyj nadzoru rynku mięsnego.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych określa na podstawie planu finansowego wysokość udziału komisyj nadzoru rynku mięsnego w opłatach targowych.

(4) Szczegółowe budżety komisyj okręgowych i lokalnych zatwierdzają właściwi wojewodowie.

6. Przepisy końcowe.

§ 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1936 r. w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o powołaniu komisyj nad-

zorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz nad hurtowym obrotem mięsa tudzież nad organizacją targowisk (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 160) zmienione rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 116).

---

z 1 marca Nr 15 Rok 1939

Poz. 89. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o statystyce sprzedaży i licytacji nieruchomości.

Poz. 90. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lutego 1939 r. w sprawie zmiany granic gmin wiejskich Rzeżuśnia i Szreniawa w powiecie miechowskim województwie kieleckim.

Poz. 91. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1939 r. o zmianie granic gmin wiejskich i miejskich w powiecie żnińskim, województwie poznańskim.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 17 lutego Nr 39 Rok 1939

Poz. 63. Postanowienie Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1939 r. w sprawie ulg dla firmy Przemysł Metalowy „Granat“, Spółka Akcyjna w Warszawie.

z 18 lutego Nr 40 Rok 1939

Poz. 64. Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1939 r. o wyznaczeniu delegata Rządu na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 120) o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych praw własności polskich osób prawnych, kościelnych i zakonnych — dla Arcybiskupstwa Wileńskiego i Diecezji Pińskiej.

Poz. 65. Ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1939 r. o utracie Krzyża i Medalu Niepodległości.

z 20 lutego Nr 41 Rok 1939

Poz. 66. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1939 r. o uchyleniu przymusowego zarządu państwowego nad b. majątkiem pocerkiewnym, położonym w m. Płońsku przy ulicy Płockiej pod Nr 111 i stanowiącym własność stowarzyszenia pod nazwą: „Zakład Rzemieślniczo-Wychowawczy pod wezwaniem św. Józefa“ w Warszawie.

Poz. 67. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lutego 1939 r. Nr AA. 17e-184 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) odbiera debit komunikacyjny i zakazuje rozpowszechniania na obszarze Państwa czasopisma pt.: „Der sozialistische Kampf“ (La lutte socialiste), wydawanego w języku niemieckim w Paryżu.

Poz. 68. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 lutego 1939 r. o zmianie zarządzenia z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

z 21 lutego Nr 42 Rok 1939

Poz. 69. Zarządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1939 r. o nadaniu statutu stowarzyszeniu „Organizacja Przysposobienia Wojskowego Kobiet“.

z 22 lutego Nr 43 Rok 1939

Poz. 70. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 71. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1939 r. o ustanowieniu zarządu państwowego nad majątkiem Śląskiego Ziemskiego i Komunalnego Zakładu Kredytowego w Opawie.

---

z 23 lutego Nr 44 Rok 1939

Poz. 72. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lutego 1939 r. Nr AA. 17g-274 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym odbiera debit komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

1) czasopismu **„Buducznist Nacii“**, wydawanemu w języku ruskim w Yorkton, Sask. w w Kanadzie:

2) biuletynowi **„Bericht“**, wydawanemu w języku niemieckim w Berlinie;

3) czasopismu **„Botwin“**, wydawanemu w języku żydowskim w Katalonii;

4) książce **„Nacionalizm u literaturi na Schidnych Ukrainskych Zemlach“** S. Nykołyszyna, wydanej w języku ruskim w r. 1938 w Paryżu;

5) książce **„Zakarpattia“** J. Orszana, wydanej w języku ruskim w r. 1938 w Paryżu;

6) książce **„Istoria Ukrainy“** Maksyma Sławińskiego, wydanej w r. 1933/34 w Podiebradach;

7) książce **„Bez Gruntu“** Hryhorja Epika, wydanej w języku ruskim w r. 1931 w Charkowie;

8) książce **„Pidsumky naszoj praci“** M. Karabuta, wydanej w języku ruskim w Winnipeg w Kanadzie;

9) książce „Kalendar ukraińskoj narodnoj pomoczi na rik zwyczajnyj 1938“, wydanej w języku ruskim w Pittsburgu;

10) książce „Die illegale Partei“ Ottona Bauera, wydanej w języku niemieckim w r. 1939 w Paryżu.

Poz. 73. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8 lutego 1939 r. L. D. VI. 1276/3/39 w sprawie wydania Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych w Warszawie zezwolenia na prowadzenie wolnego składu cukru w Baranowiczach.

Poz. 74. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 lutego 1939 r. o ustaleniu ilości spirytusu, jaką Państwowy Monopol Spirytusowy zakupi w ciągu kampanii 1939/40 na cele konsumcyjne (kontyngent zakupu).

Poz. 75. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 lutego 1939 r. wydane w poroumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulgi dla przedsiębiorstwa „Lubelska Wytwórnia Samolotów, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.

z 24 lutego Nr 45 Rok 1939

Poz. 76. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 77. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lutego 1939 r. Nr AA. 17g-307 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym odbiera debit komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

1) czasopismu **„Nasza Rodina“**, wydawanemu w języku rosyjskim w Paryżu;

2) czasopismu **„Nowa Swoboda“**, wydawanemu w języku ruskim w Chust (Huszt).

---

z 25 lutego Nr 46 Rok 1939

Poz. 78. Ogłoszenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 lutego 1939 r. w sprawie list ławników i zastępców ławników Sądu Pracy przy Sądzie Grodzkim w Rybniku.

z 27 lutego Nr 47 Rok 1939

Poz. 79. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 28 lutego Nr 48 Rok 1939

Poz. 80. Uchwała Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1939 r. o dodatkowych kredytach na rok 1938/39.

Poz. 81. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 21 lutego 1939 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 82. Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 lutego 1939 r. o ustaleniu siedzib stacyj badania masła.

Poz. 83. Ogłoszenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 lutego 1939 r. w sprawie list ławników i zastępców ławników Sądu Pracy przy Sądzie Grodzkim i Sądu Okręgowego w Kaliszu.

Poz. 84. Obwieszczenie Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 17 lutego 1939 r. o wolnych stanowiskach sędziowskich w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

z 1 marca Nr 49 Rok 1939

Poz. 85. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 86. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o nadaniu statutu Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni.

C.

Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Kalendarz Niepodległości“.

Nakładem Polskiego Towarzystwa Opieki nad Sierotami po Poległych Wojskowych i Dziećmi Inwalidów oraz Zakładów Wydawniczych M. Arct S. A. w Warszawie ukazało się wydawnictwo p. t. „Kalendarz Niepodległości“ (str. 368).

Kalendarz ten zawiera kronikę 25 lat od 1914 — 1939, ułożoną systemem kalendarzowym tj. pod datą i informacjami kalendarzowymi w każdym dniu wyliczone są ważniejsze wypadki historyczne z dodaniem map ważniejszych bitew i tablic orientacyjnych, wskutek czego posiada wartość trwałą.

Dochód z wydawnictwa przeznaczony jest na cele charytatywne Towarzystwa.

Uwaga: Cena zł 6 (brosz.) i zł 9 (opr. płóc.).

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.